LUDAS MATYI

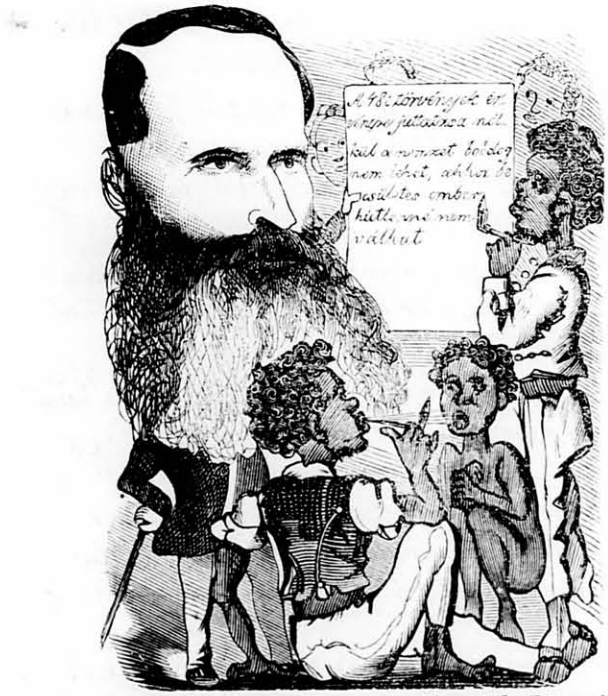

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, sept. 27. 1868. 39. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Pecsovics celebritások albuma.

XXXIII.

Nr. 33. Köcskemét nézz ide, ez itt Horváth Döme!
Gyiákos egy embör nincs ögyebb érdöme,

XXXIV.

Nr. 34. Hegedüszó, furulyaszó, czimbalom . .
Szelestey László a jobb oldalon ! !

Szögényt a jó isten akárhová tögye —
Nem sokra mögy vele nömes Pöst vármögye.
Ő kigyölme sem köll többé Köcskemétnek . .
Mert nem azt töszi, mit fogadott a népnek.
Öszszel azt hisszük, hogy neki is elkölne . .
A követválasztó, habár „czigány*)“ lönne.

*) A t. képviselö ur mondá az országgyülésen egykor, hogy Kecskeméten vannak a „czigány választók.“

De már ennek teremtüttse nem örvend
Egy cseppet se . . se Vasmegye . . se Körmend
A ki most a Deák hymnust pöngeti,
Igaz, hogy az utját megegyengeti . .
Egyész fel a kormánytanácsosságig. —
De aztán a követséget öszszel el is hegedüli
szent Dávid !

Eredeti levelek.

LXXVI.

K—o—o—o—mám! ni Matyi komám!

Az árgyérussát olyan kedvem van, hogy — pajtás! — ni hát csak annyit mondok, hogy a nimet pojákokat ugy elpüföltik Debreczenben a dommiguel fiuk, hogy rögtönösön bele halt négy nimet, tizennégyet meg olyan nyomorékká tettek, hogy hacsak az ides apja ujra nem reperálja, soha se lesz belölle cserepár egyből sem.

Az árgyérussát komám! Matyi komám! egy kis bor van bennem, de láddi még is tudom azir az eszemet, mer hát egye ki a feki, azir hogy bor beszil belöllem - meg nem nyalnám a nimetet ez világir.

Tudod mán komám! hogy mijjen nimetet akarok én mondani, nem olyat a ki nimetül beszil, de becsületes jó magyar, hanem hát olyat, a ki magyarul beszil — de hát a lelke nimet, a tályog egye meg; mán mint azok ott ni a Deák uram ü kigyelme katafrakkja alatt, az a jobboldal vagy mi a nyavalya.

Ni pajtás! tudod — hogy valamintsigesen egy igaz isten van az égbe, olyan igaz, a mit most mondok — hát, ha hát az a veszett feki hátul jukas puska nem vúna — — ecsém az árgyérussát — majd akkor mutatnánk meg annak a burkusnak meg annak a medve fajta rusznyáknak, hogy mit tud a magyar jó fütykössel, — de hát láddi komám! most akármiféle csámpás pápaszemes kölyöknek oda adnak a kezibe egy olyan gombostüs hátul jukas puskát, oszt a feki egye meg a nyavalyássát oda ül valami jó helyre, oszt csak billegteti a puska ravaszát mint a czigány a klárinét klapliját, oszt elötte meg rakásra hull a legerösebb legény is a meikbe bele téved a magja.

Hej Matyi! — komám — az árgyérussát „megvirad még valaha — nem lesz mindig iczaka, hejj ha most itt vónál ides komám — ni komám Matyi! eszem azt a jó lelked ídvessigit, ha most mellettem vónál, a tenyerömből etetnélek szüz jány téjjel traktálnálak, — hogy az Isten áldja meg, még azt a helyet is, a hova lépsz valaha te kis komám!

Áldom az istenedet ides komám! bele mártottam a nyelvem a borba, három hétig iszom ijjel nappal egy vigbe, iszom Kossuth Lajosir a legelső magyarir, azután iszom te érted.

Olyan jó kedvem lesz ecsém Mátyás. Ni komám az árgyérussát, hogy ha Borsszemjankó elibem kerülne, meg az a fene hirhordó, — ugy tarkon találnám püffenteni, hogy még Gábriel árkangyal trombitája is berekedne tülle, mig elöbirná dudálni üket, majd mikor a számadó gazda elébe kerülnek.

Ugyi ni pajtás! aszongya a szent irás, hogy a ki megtér idvezül — na pajtás! hát mahónap meg telik a menyország, mert seregestöl tér által hozzánk a Deákpárti elámitott nipsig,

Ugy-e ecsém! hájszen nem baj a, ha az emberbe egy kis bor van, a kinek nem tetszik eb ura kurta, nem csiptem én a rávalót más erszényéből mint a quótát a nimet.

Hát ni pajtás van valakinek baja véllem? ha van hát. kommher elibem az árgyérussát, hadd mutatom meg, ki a legény a csárdában.

De hát azir te se figurázzál ki ides komám) az árgyérusodat, mert mikor én tigedet ugy szeretlek mint a virág a harmatot, hát láddi komám, mán akkor nem pászolna sehogy sem, mer hát ugyi ecsém! hogy még mióta beszegődtem nálad, még sose irtam részeg levelet neked — — most van egy kis*

*) Dehogy figurázlak Marczi! szüret van most s annak nyelve szabados . . ki egy kissé kapatos.

Ludas Matyi.

jó kedvem az árgyérussát, de hát ki a fekinek van vele baja:

Hejj! nem iszom én nagy hühóval
Csak ugy csendes énekszóval,
Másra hagyom a bolondját rendesen —
Én csak iszom iddogálok csendesen.

A ki felmarkolta a'reverendáját, ne félj ecsém! jó világ lesz nem soká. Jön a restellátió, majd ki szemeljük a leginyt a gátra. Majd megint lesz még burkus háboru, hanem akkor nem Diákra bizzuk a dógot, hanem a prófessorra.

Áldjon meg e teremtő, hanem hejj csak itt vónál most ecsém! áldom az idvessiges mivóltodat, borba fürösztenélek meg nyakig ecsém!

Na!! elig ebbül ennyi.

Karakán Marczi,
gulyásbojtár.

Nógrádi krónika.

a jövő kor számára

a nógrádi vén krónikástól.

Filléressi Uzubu levele **Bilyogosi Jeremiás** országgyülési képviselő barátjához.

Draga baratom!

No most mar diakpartnak csakugyan mi vagyunk Nógrádban a leggyönyörüsigesebb makviraga! törvényé meg csináltunk azt, a mi még nem is volta törvény! nagy diadalal megszavaztuk magyar ujonczot nimet katonának! Közsigek lelkes nótáriusa és birái, — hivatalosan beállitva, — önkinyeses örömmel siettek a megye teremibe igen szavazatukkal leteni hodolatot a mindig kirdezett, de soha nem felelős magyar kormánynak.

Az egiszben csak az nekem kelemetlen, hogy Zichy vendéglő előtt nem merek azóta passirozni nehogy atkozott czalkelner nyakon csipje a vacsorairt, mit nem én megrendelte, de azirt magam megete és talan varmigye mig ki se nem fizete!

A diadal anal finyesebb volta, mert a tigrispart is erösen volt kipviselve, voltak jelen vagy hét darab a legmirgesebb fajból.

Sontagh kipviselő meg aprehendalta, hogy ő meg se volt hiva gyülisbe, csak viletlenül tudta falu jegyzötöl, kit varmigye berendelte, no de nem azir, hogy mondja kormany rindelete mellett igen, csakhogy gyönyörködjik kipibe neki! a biró az raadasul gyüte be vele; hogy mondta mindkető igen, anak csak diak varmigye főkortese az oka! miér parancsolta nekik rá?

Éljen a vileminy szabadság! ez is diakpart talalmanya! minden jó onnét szarmaza magát!!!

Aztan micsoda szipsiges diktiókat megtartottunk. Itt volta maga az öreg Pulszky! szip finom parlamentaris modoraval elragadta még tigris part is! Az az ő talalos közbenszólasai, midőn ellenparti szónok tartja diktio „az nem igaz! hazugsag! olyan bolond mint a masik!“ stb. egiszen elbajolta minyajunkat, különösen magamat, no én egésszen oda volta! ugy szerete volna nyaka közi rohani, megölelni, és egy darab leharapni historicus, nevezetesegü orajabol, csak azirt is, hogy nem subventionalt szerkesztök és piktorok kintelenek legyenek ezentul a nagy férfiu pisze orrajaval pingalni.

Milto nagy fia az öregnek az a kisebik! ez aztán helyre leginy, kinizise valoságos Herkules! szava bölöm bikae, logikája — no a logikaja az nem olyan erős, mint testalkatája! hanem bezzeg tudja rugdosni baloldal, hogy csak gyönyörüsiges dolog halgatni! csak kicsin nagyon is vakmerö! s én mint baratja filti öt, hogyha csecstől elvalva, papaja iskolaba beadja, professor fogja ütet virgacsal kompeskálni! azt csak ugy kikerülheti, ha egyszere bealja magat ministeri titkarnak!

Mosolai Sándor ur is szipen beszilte, az ujonczozási munkalatok megtitele mellett, pedig itt nem is volta irdekelve! kipzelek milyen szip beszidet megtartja majd a dizsma eltürlise mellett, itt mar kicsin irdekelve van, jutván riszire ez ideig, minden évben kit harmadfil ezer akó dizsma borocska!

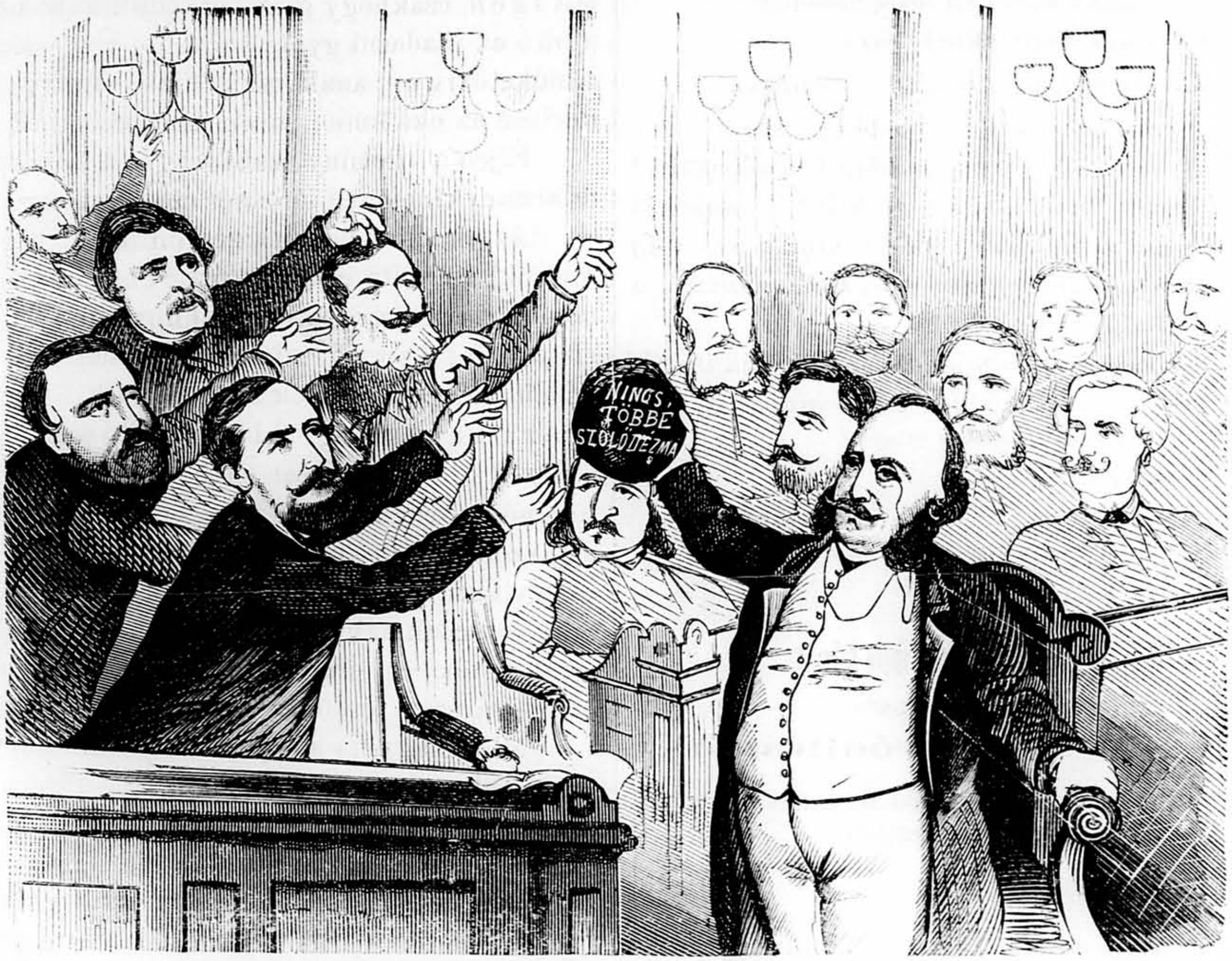
Mint hirlik ezen felsiges vidbeszid oly irzikeny hatasal leend rea is, hogy csak könnyek közt fogja a jeles diktió elrebeghetni.

Micsoda okos gondolat volta megint a haza bölcsitöl a dizsmanak az idénre ipen szüret utáni megszüntetise.

Csak vald meg draga baratom, ugye mizes madzag ez, a jövő kipviselő választasra.

Minden jóllakásnak

I.

Gorove miniszter : Uraim! Kinek tetszik ez a fehér czipó?
Baloldali képviselők : Ide vele . . . mig meleg.

Kar hogy kit vige van a madzagnak! az egyik mizzel, masik nadragulyával van bekenve. A mizes vigit szopja, ki a kipviselő borat megissza; más vigitől fogja prüszkölni a ki edig dizsma borból itata valasztu kortest.

Mig egy irzekeny eset adta magat elő nalunk. Egy beteg irnok nyujtja be instantia gyülisbe, nigy heti szabadságért, hogy magat kuralhasa; a keresztény diakpart szavaza neki szabadsag, azon feltit alatt, hogy fogadja maga helyett masik, ki vigzi helyete dolgot.

Is ez miltanyos is! ki szeginy, ne legyen beteg, vagy ha beteg akarja lennyi, ne legyen irnok, hanem legyen alispán vagy szolgabiró, akkor mehetje minden évben harom fürdőbe is kartyuzni, vigzi helyete jó Isten a maga dolga.

A tigris part ezt is megbuktata, adta beteg kancellistanak szabadsag, a nélkül hogy ez fogadta volna maga helyete napszámos iródiak!

Sak minden rosz szarmaza magat veszett tigrispartol!

No az szentesi O r o s z i nekünk nográdi deakistaknak ugyancsak szip komedia, most mar nem merünk balpartinak mondani A s z t a l o s vagy B a l l a G e r g e l y! mert veszett tigris mindjárt feleli:

„H j a h! a z o k m á r e l u t a z t a k O r o s z i b a*.)

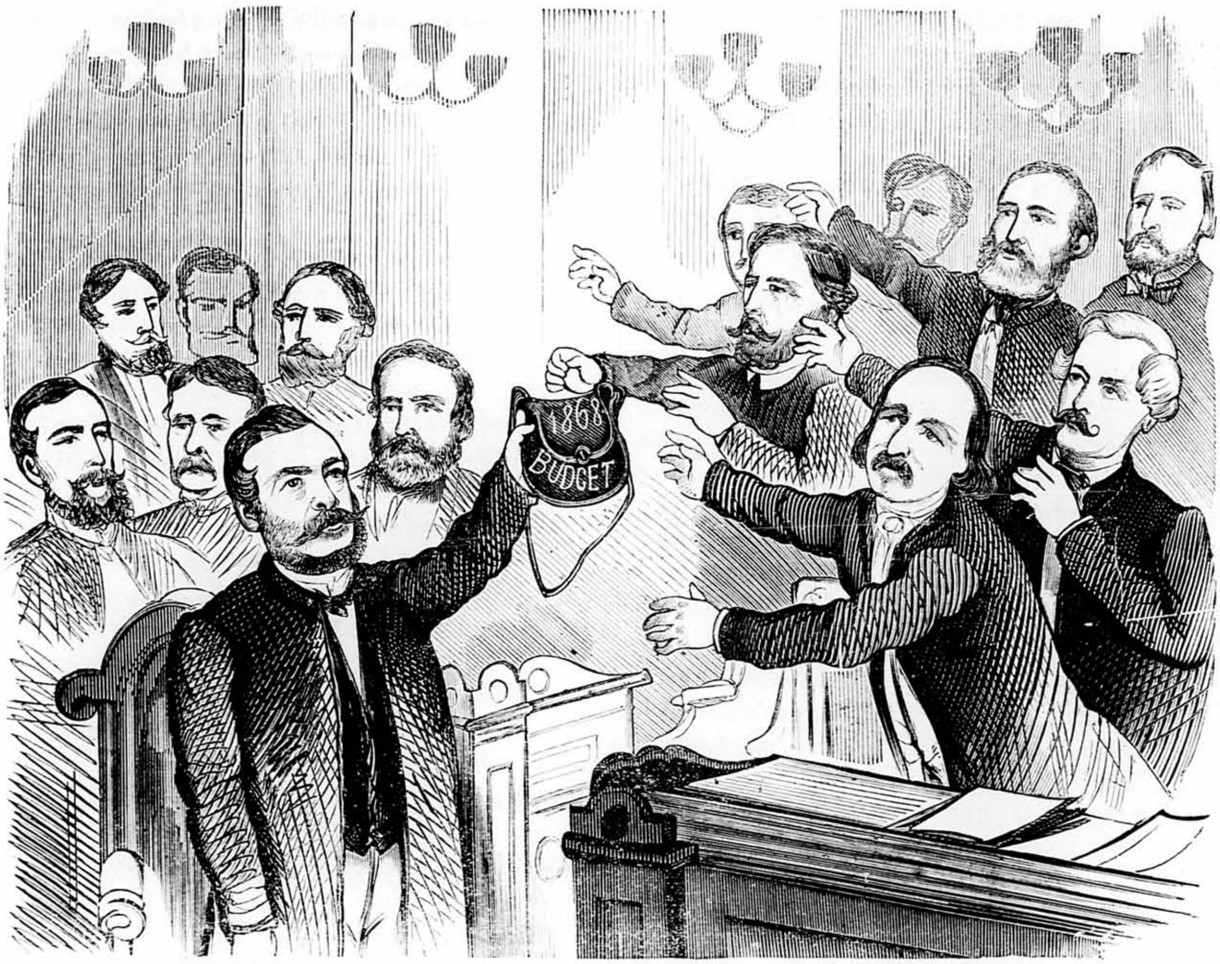
Atkozott tigris! nem hadja magan kifogni.

Maradek neked a ki volta
Csökönösi Filléresi Uzubu.

*) Nógrádmegyei Orosziba ugye?
Betűszedő.

fizetés a vége.

II.

Lónyay miniszter : Hát ezt az idei költségvetést ki szavazza meg Urak?|
Jobboldali képviselők : Ki szavazná, ha mi nem . . csak ide vele látatlanból.

Sziporkák.

Beniczky rejtélyes eltünéséről beszélgettek egy társaságban, hol F . . ur is jelen volt. (kiről tudjuk, hogy egykor mint divatlap kiadó a prenumeránsok pénzével ellábolt volt, most egyik papos lapnál mint dolgozótárs figurál.)

Nagy hetykén ezt mondja tehát F . . ur :

„Eh! mit törödnek önök vele, sok adósága volt, tehát megszökött.“

— Már miért tette volna ezt — mond egy fiatal — nem volt ő d i v a t l a p k i a d ó!

Szinigazgató: Kissasszony! az ön hangjának nincs tiszta csengése, nincs elég érczesség benne . . . söt a mi több gyakran félhangon énekel.

Primadonna: Fizessen csak ön érczczel s ne fél gázsit hanem egésszet . . . az én hangom is mingyárt c s e n g ő, é r c z e s és t e l j e s lesz, nem f é l.

Pattantyú.

Aszódon egy hathetes hullát találtak, melyet első pillanatra Beniczkiének lenni gyanitottak . . s miután a gyomor nem ment át erjedésbe, általános volt a hiedelem, hogy mérgezés forog fenn.

Felbontatván a hulla, konstatálva lett, hogy nem Benyiczkié, s az is kisült, hogy a gyomorban méreg ugyan nem — de a kormány hivatalos lapjából találtatott egy darabka, melyen a honvédelmi javaslat §§-ai ismertettek fel.

No alkalmasint ez okozta szegénynek halálát, mert a bizony veszedelmesebb méreg magyar emberre nézve . . az arsenikumnál.

Érdekes jelenet egy miniszteri kabinetben.

Személyek:

Gróf Julius, minister.

Ludnyak Mór, subvéntionált lapkeritő.

Álfi Berczi, az „éjféli boszorkány" szerkesztője.

Komócsing Szepi, a „hirhazudó" lapvezére.

Ágravaló Dolfi, udvari bolond és a „Tökszem" élcztelen, képtelen és nemtelen ujság saktere.

Rák Jenő } csatlósok a „Pesti Naplopónál.
Hasbóth Jankó }

Minister. (vörösbársony támlásszékben ül . . jobb lábát a bal térdére teszi, fején magas czilinderrel, kezében egy kutyakorbács . . . egy Lónyai drágaderoszból hatalmasan füstöl; egyik szemére czwikkert csiptet, s rettentő dühösen szól:)

Önök egytől egyig szamarak! önöket a kormány haszontalanul fizeti, az önökre tett költség merő pocséklás, nem érnek egy fapitykét. Mennyi fáradságába, mennyi erőlködésébe kerül a kormánynak, mig egy kis népszerüséghez sikerül jutnia . . s mikor már megvolna, önök ostobaságokat követnek el, hogy az ember önmagát megutálja önökben.

(Alfi, Komócsing, Ágravaló. Rák és Hasbóth kutyaliter bókolnak.)

Ludnyak Mór. *(Keresztbe vetett kezekkel . . áhitatos pofával s égfelé meresztett szemekkel rebegi:)*

Excellentiás uram! kegyelem! hisz mi utasitásaitól egy hajszálnyira sem tértünk el, ám hallja kegyelmességed magokat e drága urakat.

Álfi: *(Felocsudva előbbeni meghunyászkodásából dadogni kezd:)*

Igen kegyelmes ur! egy héten 6-szor méltóztatik tapasztalni, hogy mi kegyetlenül hazudunk, forditunk, ferditünk hogy szinte jajgat bele a valóság.

Komócsing. (egy octávával fejjebb hangon.)

Nincs előttünk szent egyébb mint az az érdek, mely a subventiót biztositja, hisz ha ezt megtagadja tőlünk kegyelmességed éhen veszünk el.

Ágravaló: (belevág a szóba)

Vagy a szemétdombon döglünk el, ugyis kikopott már belőlünk minden szemérem, a becsületet még csak hirében sem ismerjük.

Rák és Hasbóth (egyszerre tiltakoznak)

Nem is akarjuk, legkevesebbre megy az ember avval ez idő szerint.

Ágravaló (folytatja:)

Hisz excellentiás uram! már csak az hibádzik, hogy ugassunk és harapjunk . . . és ez mind a hüség és önfeláldozás bizonyitáka!

Minister: Nyomorult fráterek önök mindegy szálig . . . minek fognak olyanhoz, mihez nem értenek . . . hazudni is lehet okosan . . . de látom már . . . hogy olyanok önök mint Aesopus szamara! hijába bujnak az oroszlány bőrébe, mindig elárulják magukat orditásaikkal. Mit fognak önök tenni majd a jövő választások alatt, ha kiüt a ministeri crisis . . ? hova bujnak, hisz ismerik már önöket, szép jellemökről, bár merre tévelyegjenek?

Maga amice Álfi! vigyázzék, hogy kine faragják azok a markos negyvennyolczasok plajbász toknak, — tehát csak hirdesse torokszakadtából, hogy mi vagyunk a 48-asok.

Magát meg kis göndri jakhecz! bizonyosan zsidóbőr taplónak fogják feldolgozni . . tehát csak for ever . . . kigyót békát rá kell kiáltani azokra a kormányra kácsingódzó baloldalistákra.

Hát magából szerencsétlen füzfa poeta! mi lesz ha mi megbukunk? bizonyosan valami bőrduda meglássa . . . azért csak piszkolni kell az oppositiót . . telik magától jobban is.

Magok pedig nebulók! talpraesettebb gorombaságokat irjanak a megyék ellen a Naplopóban, mert nem leszen külömben belülök minisz ter auskultans értík?

Rák és Hasbóth (remegve de vigyorgó szemtelenséggel)

Igenis értjük kegyelmes uram!

Miniszter. No hát ugy legyen, mert különben elcsapom mind önöket.

Álfi: (nagy alázattal)

Gondolja meg kegyelmességed, hogy az ilyen alkalmazkodó emberekre mindenütt van szükség . . .

Komócsing: Ha elcsap excellentiád másova szegődünk . . . oda a hol fizetnek . . . s elvünk a lesz a miért habár becsülettel nem is, de valahogy még is csak megélünk.

Ágravaló: (hizelegve)

Ej ne féljetek pajtások, hiszen csak ránk akart ijjeszteni ő excellentiája . . . hisz az elébb maga mondá, hogy minden kitelik belőlünk . . . lásson tehát kiki feladatahoz . . . jerünk. *(mély bókok közt távoznak s a minister utánuk bevágja az ajtót.)*

Kép nélküli életképek.

a debreczeni dalárünnep korából.

Nemzetes Ókori Jánosné asszonyom 1-ször mint radikalis cziva. 2-szor mint rettenetes gazdag szörnyüképpen ismeretes sz. k. Debreczen városában

A nemzetes asszony ékes — hombártermetü, szája mint a czápáé óriási, melybe ha valaki bele kerül, el van a nyelve testestől lelkestől, becsületestől együtt in aeternum.

Ókori Jánosné nemzetes asszony a dalárünnepély előtti napokban ép a házát meszeltette, szobáit suroltatta s butorait poroztatta erősen — a szép őszi napfényes napokat felhasználván hogy télire tisztába hozza házát.

A mint legjavában folyt a surolás, mosás, porozás, pókhálózás — ime megjelenik nála egy hosszu pálczás uri ember, a ki delegálva volt, hogy a megérkezendő dalárdistáknak a nemzetes asszonynál is kovártélyt készitsen, s illő humanitással legelébb is igy kezdé a nemzetes aszszonyhoz beszédét, hogy annál inkább megnyerhesse a magyar vendégszeretet:

„Na édes nemzetes asszony, e már valóban nagyon szép hogy igy takarittat, — mert valóban az ilyen háznál tünhetik legjobban ki a vendégszeretet, a hol előzőleg intézkednek arra nézve, hogy a vendégek jó karban helyheztessenek.

Nem értem uraságodat, — szól a nemzetes asszony — mire czéloz, hisz ez az én házamnál minden őszel tavassszal igy történik, a nélkül hogy vendégeket kék várnom, — osztán hát bizon most sem várok én egy lelket sem, nem is azért takarittatok.

„Bizony pedig nemzetes asszony most az egyszer a véletlen e tiszta szobákba vendégeket fog szállásolni és pedig vagy két d a l á r d i s t á t.

— Mit beszél az ur? — dalárdistát? hát mi félék azok?? most hallom először életemben.

„A dalárdisták nemzetes asszony derék müvelt u r a k, a kik most városunkba jönnek, és itt az ő kedvökért ünnepélyt rendezünk s igen gyönyörüségesen fognak énekelni, és igy igen derék urak, olyan urak, a kiknek örömmel adhat a nemzetes asszony egy pár napra szállást.

— Urak! — szóla csodálkozva a nemzetes cziva — urak! már hallja az ur ezt egyátaljába nem hiszem, hogy urak vónának mert lássa az úr, az igazándi ur ilyenkor, nem kóborog el máshová gajdolni, hanem nyomtattat vagy tengerit töret, a mesterember, ha becsületes nem hagyja oda a mühelyét azért, hogy gájdolni menjék, — nem ur biz az egysem, hanem kóborgó, kapa kasza kerülő — mán pedig az én házam nem vendégfogadó, hogy minden jött ment belequártélyozzék — tudja az ur.

Persze az ilyen argumentum ellenében meg bukik minden capacitatio — s ép ezért a kiküldött azonnal el is távozott, nehogy őt is elnyelje a hatalmas cziva, miként elnyelé a dalárdistákat

Bolond biró, bolond pap.

(Zemplén megyében)

Egy asszonynak az ablakát beverték . .
Papinai biró.:ak feljelenték.
Papinai biró uram ő kelme!
Kárvallottat négy forintra itélte.
És hogy máskor vigyázzon ablakára
Kalodába zárta falu csufjára.
Ez még kevés! Meghallotta ezt a pap!
— Kinek fején még mindig a vaskalap —
Szegény asszonyt templom elé kötteti,
S a templomban lepiszkolja, leköpi.
Biró gazda! a kend tette goromba;
Eljárása nem törvényes otromba,
Kendnek pálcza nem való a kezébe,
Hanem oda — tudja — az alfelére.
„Bárány“ papnak szinte kéne belőle
Vagy huszonöt, hogy józanulna tőle;
S tanulja meg, hogy isten szolgájának
Nem farkasnak kell lenni, de báránynak.

Bolond Istók.

A szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó-tulajdonosára rótt 600 frpénzbirság fedezéséhez járultak:

V i d o r y L a j o s Alexandriából 1 frt.
V á r y L a j o s Gyónról 50 kr.
H o m o l y a A n d r á s Dusáról 20 kr.
Összesen 1 frt 70 kr.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

Diskurszus

I c z i k szomszéd és M i h á l y gazda között.

Mihály. Ni ni szomszéd! ugyan miért sietteti az öreg Deák a bordézma rögtöni eltörlését épen a szüreti napokban, hiszen sok helyütt zavarokra adhat ez alkalmat?

Iczik. Hát azért hallja khend! mert gundulja mogában az üreg orr, hugy ógy is sukat elszedthünk már thülük . . . adjonk ennek a szeginy magyarnak egy kis khárputlást a burban . . . hadd ihassun thübbet bujában.

Mihály. Na szomszéd! még mióta az eszemet tudom, nem emlékezem rá, hogy oly nagy szállás hiány lett volna Pesten — mint mostanában . . . azt mondják hogy ezren meg ezren vannak a jövöre azon szomoru kilátásban, hogy ha csak a nemes tanács nem intézkedik róluk jó előre — a szabad ég alatt kellend telelniök.

Iczik. Thodja khend Mihály gazda . . mi az uka ennek a ruppant szállás hiánynak?

Mihály. Én azt gyanitom, hogy onnan van, mert a vidéki uraságok mind csak a fővárosba igyekeznek télire, félvén otthon a rabloktul.

Iczik. Nem egészen tholáltha el Mihály gazda! én inkhább annak tholajdonitum hallja khend, hugy az a suk deákpárthi képmutathü fuglalta le tübbnyire a szállásukat, mert ha musthan üszre khithelik az idejük . . utthun nincsen számukra hely.

Mihály. Ugyan mondja csak szomszéd! mi a menydörgős menküért nem tudnak ezek a mi pártvezéreink egymásközt megegyezni, holmi apró csepró dolgokban sem. Ott van ni . . Ghiczy Kálmán uram! az ujonczozást végrehajthatónak tartotta még a törvény kihirdetése előtt is. . . Tisza Kálmán uram pedig ugyan azt kereken megtagadta.

Iczik. Nem érthi khend Mihály gazda! a mogasabb pulitikhát lássa. Ghiczy Kálmán veszi észre thodja khend, hugy Deák Ferencz mahunap thehetetlenné vénül már, tehát hugy legyen ismét az urszágnak egy mentura . . egy menthüje értse khend, khüzeledik azun pulitikához, melyet az üreg or hisz és vall.

Mihály. Ugy . . no most már értem, ő rá is ellehet tehát mondani: t a n u l j G h i c z y! D e á k l e s z b e l ő l e d.

Ludas Matyi gyorspostája.

Többeknek: kik mümellékletünket s a naptárt a z o n n a l kérik megküldetni, egész tisztelettel kijelentjük, hogy a jelen elő fizetési szorgos napokban a legjobb akarat mellett sem teljesithetjük kivánatukat . . annak expediálását csak is oct 15-én kezdhetjük meg . . akkor is sor szerint, — a mint az előfizetések beérkeztek.

Kérelem.

Azon igen tisztelt negyed és féléves előfizetőinket — kiknek előfizetésük a jelen 39-ik számmal lejár, kérve kérjük az előfizetés mielőbbi megujitására, hogy magunkat a nyomatandó példány menyiségéről jó előre tájékozhassuk.

Előfizetési árak:

Ludas Matyi, negyedévre **1 frt. 50 kr.** félévre **3 frt.**
A Nép szava, „ **1 frt.** — „ **2 frt.**

Ludas Matyi 1869-re szóló humorisztikus naptára 1 frt. A Nép szava vagy Ludas Matyi előfizetőinek **csak** 50 kr.

Kossuth Lajos és fiai örökbecsü levelei. Második kiadás **1** frt. helyett csak **50** kr.

Előfizetőinknek rendkivüli mellékletül **Bem apó** vagy **Szeben bevétele** 1849-ben, csupán a csomagolási dij 30 kr. beküldése mellett küldetik meg.

Az előfizetési és megrendelési pénzek bérmentve a kiadó hivatalba

Városháztér 6-ik szám alá küldendők.

Rajzoló **Blumberg.** Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18